

Ügyiratszám: MC/63847-10/2013.

Tárgy: a Magyar RTL Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

280/2014. (III. 25.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2014. január 27-én kelt, MN/63847-4/2013. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik.

Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásán 2013. augusztus hónapban az alábbi törvénysértéseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2013. augusztus 15-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontjában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a jelentős befolyásoló erővel rendelkező lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – és politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

A Médiaszolgáltató emellett 2013. augusztus 2-án, 10-én, 15-én és 26-án, összesen négy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozott műsorszámot a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni.

A Médiaszolgáltató továbbá 2013. augusztus 15-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a feliratozott műsorszámok előtt jelezni kell, hogy az érintett műsorszámok az említett formában is elérhetőek a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.

A Médiaszolgáltató ezen túl 2013. augusztus 2-án, 15-én és 26-án, összesen öt alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésében foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontjának és **39. § (4)** bekezdésének sérelme miatt az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt jogkövetkezmény alkalmazása mellett felhívta a Médiaszolgáltatót, hogy a határozat közlésétől számítva haladéktalanul tegyen eleget a jogszerű magatartás követelményének, és tartózkodjék a jövőbeni jogsértésektől. Ezen túl az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének első mondatában foglaltak sérelme miatt az **Mttv. 187. § (3)** bekezdés ba) alpontja alapján 45.000,- Ft, míg ugyanezen jogszabályhely második mondatának megsértése miatt 100.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjában, valamint (4) és (5) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt figyelmeztetések és feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak.

Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatosan a Médiaszolgáltató előadta, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. Az élő műsor sajátja, hogy a beszélgetések, narrációk, felkonferálások csak részben vannak leírva, legtöbb esetben ezeket a teletextet koordináló kollégák az adással egy időben rögzítik és teszik elérhetővé. Az elsőfokú határozat mellékletében kifogásolt esetekben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, élőben kellett feliratozni, így nem tudott ugyanaz sugárzásra kerülni, ami éppen hallható volt.

A Médiaszolgáltató szerint a feliratoknál minden esetben lényegi szempont a követhetőség, amit egyetlen esetben sem lehet elvonatkoztatni azon tényről, hogy a tévénéző egyben képet, képi történést, esetleg akciót stb. is lát a képernyőn, vagyis nemcsak olvasni, hanem osztott figyelemmel a képi történést is tudnia kell követni, így pl. 3 soros felirat nem is szerepelhet a képernyőn, hiszen az már nagyban nehezíti a szöveg követését, és még kép nélkül is komoly olvasási nehézséget okoz. A Médiaszolgáltató meggyőződése szerint a jogszabály megfogalmazásával a jogalkotó szándéka éppen az volt, hogy az elhangzott dialógusok értelmes rövidítésével segítsék a hallássérültek tévézését. Sok esetben az ismétlések, jelzőhalmozások, hatásszünetek, a különféle hangeffektek stb. miatt nincs is értelme a teljes dialógus szó szerinti leírásának. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint ezen okból sem a szó szerinti leíratot követeli meg a jogszabály, mindösszesen a szinkronitást írja elő.

Azon esetekben is – amikor egyes műsorszámok közvetítése során csupán egyetlen mondat volt olvasható a feliratsávon – a Médiaszolgáltató csupán a főlégsleges, információ nélküli mondatrészeket törölte a tartalom kiemelése érdekében (a szó szerinti feliratozás ezekben az esetekben szerinte zavaró lehet). A pergő párbeszéd gyors olvasása, esetleg a három, vagy több sorosra duzzadó feliratok ellehetetlenítik a képernyőn történtek egyidejű értelmezését, és a figyelmet oly mértékben a feliratra irányítják, amely mellett a műsor élvezeti értéke jelentős mértékben csökken. Ezek, valamint a Mttv.-ben lefektetett célok elérése érdekében a szövegű feliratozás az ilyen esetekben nem tartható, az nem szolgálja a nézők tájékoztatását, a fogyatékkal élő nézőknél egyértelmű hátránnyként jelenhet meg.

A Médiaszolgáltató nem értett egyet az elsőfokú hatóság azon megállapításával, miszerint a Médiaszolgáltatónak nem feladata a fölösleges információk kiszűrése. Álláspontja szerint amennyiben a Médiaszolgáltató a feliratokhoz „nem nyúlhat hozzá”, a feliratozás élvezhetetlen lenne, emellett az esélyegyenlőség teljes kiiktatását eredményezné.

Az Időjárás-jelentés c. műsorszámmal kapcsolatosan a Médiaszolgáltató rögzítette, hogy a képernyőn megjelent feliratok megfelelnek az Mttv. 38. §-ában foglalt követelményeknek, az elsőfokú hatóság által érzékelt hiányok csupán az ismételt kettős feliratozást szűrték ki. Véleménye szerint a műsorszámban térképen, grafikonon megjelenő adatok újbóli feliratozása csupán szükségtelenül megosztaná a figyelmet, és így teljesen ésszerűtlen.

A feliratok kisebb csúszásainak oka a Médiaszolgáltató véleménye szerint a feliratozás sajátos műfajiságában keresendő, ugyanis a feliratozás komoly előírásokkal és szabályokkal igyekszik megtalálni azt az egyensúlyi állapotot, amikor nem vonja el feleslegesen a nézők figyelmét, de értelemszerűen mégis kielégítő mennyiségű információval szolgál. E célokat azonban sem az azonnali, sem a szöveghű felirat nem szolgálja, és így nem segítheti elő a nagyothallók érdekeinek érvényesülését. Az ilyen kisebb csúszások a műsorszám jobb megértését szolgálják, azokkal szerves egységet alkotva igyekeznek a hatékony információátadásra.

A Médiaszolgáltató ismét fel kívánta hívni a figyelmet arra az általa visszásnak tartott helyzetre is, miszerint a 2013. július 2-án az M1 műsorában lement rendkívüli felirathiányt a hatóság nem tartotta jogsértőnek, pedig az álláspontja szerint maximálisan kimerítette az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt feltételeket.

A Médiaszolgáltató véleménye szerint irreleváns az elsőfokú határozat azon érvelése, miszerint az Mttv. érintett követelményeinek érvényesülését hallássérült kódolók ellenőrzik, akik számára zavaró, ha más megfogalmazású, illetve csupán hasonló szöveg olvasható a feliraton. A Médiaszolgáltató álláspontja szerint nem állja meg a helyét az elsőfokú hatóság azon érvelése sem, hogy a feliratozás mellett jelnyelvi tolmács igénybevétele is biztosítja az Mttv., ugyanis egyrészt a hallássérültek csoportjának csupán egy kis részét teszik ki a siketek, másik jelentős része a nagyothallók, illetve egyéb halláskárosodásban szenvedők. Emellett a siketek csoportján belül is előfordul, hogy nem a magyar jelnyelvet tanulták, a nagyothallók túlnyomó többségének pedig a jelnyelv nem nyújt valódi alternatívát.

A fentiek alapján a Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem követett el. Kérte továbbá, hogy amennyiben a másodfokú hatóság mégis megállapítja a jogsértést, az elsőfokú határozat megváltoztatásával mellőzze a bírság alkalmazását, tekintettel a jogsértés csekély súlyára, illetve arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak a jogsértésből semmilyen vagyoni előnye nem származott, illetve folyamatosan dolgozik a jogsértésnek vélt magatartás megszüntetésén.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében tett észrevételei nem érintették az elsőfokú határozatban megállapított valamennyi jogsértést, azonban tekintettel a **Ket. 104. § (3) bekezdésében** foglaltakra, a másodfokú hatóság eljárásában az elsőfokú eljárás és döntés egészét vizsgálta.

1. Az Mttv. 39. § (2) bekezdés a) pontjának sérelme

Az elsőfokú határozat mellékletének A) pontjában foglaltak szerint a Médiaszolgáltató 2013. augusztus 15-én elmulasztotta a hallássérültek számára hozzáférhetővé tenni a 0:29:39-kor kezdődött Időjárás-jelentés című műsorszámát. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat jogszerű

döntést tartalmaz, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének a) pontja ugyanis egyértelműen tartalmazza, hogy „a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi (...) hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést – (...) magyar nyelvű felirattal – például teletext szolgáltatáson keresztül – vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen”, azonban a Médiaszolgáltató e kötelezettségét az említett Időjárás-jelentés tekintetében nem teljesítette.

A másodfokú hatóság ugyanakkor megjegyzi, hogy az elsőfokú határozat megállapításaival szemben a Médiaszolgáltató fellebbezésében nem hozott fel ellenérveket.

II. Az Mttv. 39. § (4) bekezdésének sérelme

Az elsőfokú határozat mellékletének B) pontjában foglalt megállapítások szerint a Médiaszolgáltató a Híradó című műsorszám 2013. augusztus 2-i és 10-i, valamint a Kettős játszma című műsor 2014. augusztus 15-i és 26-i epizódjában nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy a „feliratozással, illetve jelnyelvi tolmácsolással megkezdett műsorszámot (...) a médiaszolgáltató köteles annak teljes időtartama alatt feliratozni, illetve jelnyelvi tolmácsolással ellátni”.

A másodfokú hatóság megállapítja, hogy az elsőfokú hatóság döntése helytálló, határozatának mellékletében részletesen rögzítette, hogy mely okok vezettek az Mttv. idézett rendelkezésének sérelméhez. Nem elfogadható a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon érv, amely szerint a feliratsávon mindössze egyetlen mondat feltüntetése csupán a főleges információk kiszűrését szolgálta. Az elsőfokú határozat mellékletének B) pontja is tartalmazza, hogy a felirat 28 másodperces hiánya (és a politikus megszólalásából mindössze egy mondat felirattal való ellátása), továbbá több mint 9 percen keresztül egyetlen mondat megjelenítése nem tekinthető az adott szöveg lényege kiemelésének és a felesleges információk kiszűrésének. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a lényeges és felesleges információk kiszűrése szubjektív kategória, így megalapozatlan a Médiaszolgáltató erre való hivatkozása a felirat hiányos voltának igazolása érdekében.

III. Az Mttv. 39. § (5) bekezdés első mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság szerint a Médiaszolgáltató 2013. augusztus 15-én sugárzott Híradó című műsorszámának kapcsán megsértette az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének első mondatában szereplő előírást, amely szerint a „feliratozott műsorszámok előtt a médiaszolgáltatásban jelezni kell, hogy az érintett műsorszám az említett formában is elérhető a médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó teletext szolgáltatáson.” A másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú határozat helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy miután a Médiaszolgáltató az általa felirattal ellátott műsorszám előtt e tényre nem hívta fel a közönség figyelmét, sérült az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés első mondatában rögzített követelmény.

A másodfokú hatóság ugyanakkor utalni kíván arra, hogy elsőfokú határozat megállapításaival szemben a Médiaszolgáltató fellebbezésében érdemi észrevételt nem tett.

IV. Az Mttv. 39. § (5) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú hatóság megállapításai szerint a Médiaszolgáltató 2013. augusztus 2-án, 15-én és 26-án, összesen öt alkalommal megsértette az Mttv. azon előírását, amely szerint „a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia”.

A Médiaszolgáltatónak az élő műsor sugárzásával kapcsolatos nehézségeket taglaló álláspontja vonatkozásában a másodfokú hatóság hivatkozik arra, az **Mttv. 39. § (2)** bekezdése a feliratozás mellett a jelnyelvi tolmácsolást is lehetővé teszi, mint a hallássérültek érdekeit szolgáló módszert. A jelnyelvi tolmácsolás tipikusan az a forma, amellyel az élő műsor teljes mértékben nyomon követhetővé válik a hallássérültek számára, így a Médiaszolgáltató akár feliratozás nélkül is eleget tehetett volna a hivatkozott

törvényi kötelezettségének. Az, hogy a hallássérültek között bizonyára vannak olyanok is, akik nem értik a jelnyelvet, a jogszabályi követelmények teljesítése tekintetében irreleváns, a Médiaszolgáltatónak mindössze az Mttv. előírásait kell maradéktalanul betartania.

A Médiaszolgáltató akár a jelnyelvi tolmácsolással, akár a feliratozással teljesítheti a jogszabályi előírást, azonban ha a feliratozás mellett dönt, úgy az elhangzottakat rögzítő feliratnak az elhangzottakkal egyidejűleg, azonos időben kell megjelennie a képernyőn, tekintettel a kifejezés jelentésére, valamint arra, hogy csak így lehet teljes mértékben figyelemmel kísérni és megérteni a cselekményt. Az Mttv. vonatkozó rendelkezéseinek célja ugyanis az, hogy a hallássérült nézők az esélyegyenlőség jegyében ugyanúgy tudják élvezni, érteni a televízió műsort, mint a halló társaik. Ennek nyilvánvalóan ellentmond, ha a feliratozás egy részének a hiánya miatt lemaradnak a történetekről.

Az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltatónak nem feladata „a főleges információk kiszűrése”, a Médiaszolgáltató ugyanis egyetlen feladata a szöveghű feliratozás. Az Mttv. a „követhetőséget” nem rögzíti, azonban ellentétben a Médiaszolgáltató ezzel kapcsolatban kifejtett véleményével, a másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottakat rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, s nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza. Annak megítélése ugyanis, hogy a Médiaszolgáltató egy rövidítéssel, vagy más értelmű szavak használatával teljes mértékben visszaadja-e az elhangzott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A műsorszámok szövege feliratozott változatának pontossága és a képernyő történéseivel való szinkronitása többek között azért is fontos, mivel egyes hallássérültek a feliratot használják segítségül az elhangzottak megerősítéséhez, akiknek zavaró, ha eltérő, illetve más megfogalmazású szöveg olvasható a feliraton.

A fentiekben foglalt álláspontot erősíti meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.33.015/2013/4. számú ítéletében foglalt megállapítások is. E szerint *„esetenként kell megítélni, hogy az adott műsorszámhoz tartozó felirat milyen eltérése zavaró a műsorszám megértése és követése szempontjából. Amennyiben a felirat sietése vagy késése nem befolyásolja az érthetőséget és a követhetőséget, és egyébként sem zavaró a műsorszám jellegéhez képest, úgy a szinkronban állóság megvalósul. Amennyiben azonban akadályozza vagy akár csak hátráltatja a megértést vagy a követhetőséget, úgy szinkronban álló feliratról nem beszélhetünk.”*

A másodfokú hatóság megjegyzi, hogy a Médiaszolgáltató a kifogásolt eseteken kívül többször is sugárzott élő adásban hír- és egyéb műsorszámot, mely esetekben biztosítani tudta, hogy a felirat szinkronban álljon az elhangzottakkal. Ha ez tehát egy adott műsorszámban technikailag megoldható, lehetősége lett volna a tárgyi esetekben is a jogszabályi előírásnak megfelelő feliratot alkalmazni.

Az **Mttv. 3 §**-ában megfogalmazott objektív felelősségre tekintettel nem releváns a Médiaszolgáltató azon védekezése sem, miszerint a havi közel 600 óra médiaszolgáltatáson belül összesen 1-2 percet kifogásolt az elsőfokú hatóság. A Médiaszolgáltatónak az Mttv. teljes mértékű betartására kell törekednie, tehát a Médiaszolgáltató műsora egészének kell megfelelnie az Mttv. követelményeinek.

A másodfokú hatóság egyetért az elsőfokú hatóságnak a feliratcsúszásokkal kapcsolatban kifejtett azon megállapításával is, miszerint már egy 5 másodperces időtartamú csúszás is nehézséget okoz a történetek nyomon követésében, tekintettel a törvényszöveg előírására, valamint a csúszás okozta zavar néző általi érzékelésére. A feliratkozás okozta megértési nehézséget egy nem hallássérült néző is tapasztalhatja, ha lehalkítja, elnémítja a televíziót és az elhangzottakat, a képernyőn történeteket csupán a felirat útján követi figyelemmel. Ekkora mértékű feliratkozás nem teszi lehetővé a műsorszám megértését.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevétel kapcsán, amely szerint 2013. július 2-án más médiaszolgáltató műsorában észlelt felirathiányt az elsőfokú hatóság nem tartotta jogsértőnek, a másodfokú hatóság meg kívánja jegyezni, hogy jelen esetben a Médiaszolgáltatóval szemben folyt az eljárás, vele szemben járt el a hatóság, és az általa elkövetett jogsértések megállapítását nem befolyásolja az, hogy a

hatósági ellenőrzés eredménye alapján más médiaszolgáltatókkal kapcsolatban milyen esetleges jogsértések vélelme merült fel.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (5)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése helytálló. Részletesen rögzítette ugyanis az elsőfokú határozat mellékletének D) pontjában, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára (pl. az elhangzottakból csak néhány mondat jelent meg a képernyőn, a felirat hiányos volt), illetve szinkronítására (pl. a felirat 16 mp késéssel kezdődött, 11 mp késéssel indult a felirat, 14 mp-t sietett a felirat) vonatkozó követelmények sérelméhez, így a Médiaszolgáltató fellebbezése e tekintetben is megalapozatlan.

V. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy a Médiaszolgáltatónak nem származott vagyoni előnye a jogsértésekből. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató érvei nem megalapozottak.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az **Mttv. 39. § (5)** bekezdése kapcsán elkövetett jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A kifejtettek alapján az elsőfokú hatóság jogszerűen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltató 2013. augusztus 15-én egy alkalommal az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés a) pontjában, 2013. augusztus 2-án, 10-én, 15-én és 26-án, összesen négy alkalommal az **Mttv. 39. § (4)** bekezdésében, 2013. augusztus 15-én egy alkalommal az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének első mondatában, míg 2013. augusztus 2-án, 15-én és 26-án, összesen öt alkalommal az **Mttv. 39. § (5)** bekezdésének második mondatában foglalt rendelkezéseket megsértette, a jogsértés miatt helytálló jogkövetkezményt alkalmazott, melyet az elsőfokú határozat indokolása megfelelően alátámasztott.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdésein, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2014. március 25.

a Médiatanács
nevében

Dr. Karas Monika
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat